

Grund af Ringeagt for Kornlovens Bestemmelser, men paa Grund af Vanheld, som kan ramme enhver, er Mangel paa Saasæd, og det vilde være urigtigt, hvis Administrationen ikke søgte at raade Bod paa de Vanskeligheder, som saadanne Landbrugere er kommet i. Jeg tvivler ikke om, at alle er enige i, at hvor Folk uden egen Skyld staar uden Saasæd, maa man søge at bringe dem i Forbindelse med Landbrugere, der har Saasæd, for at afværge den Kalamitet, at de skulde savne denne.

Det ærede Medlem nævnedes som et andet Eksempel paa Vanskelighederne, at Landbrugsudvalget havde spurgt om Tilførsel af Kali og ikke faaet Svar. Jeg forstaaer ikke, hvad det ærede Medlem der sigter til; thi, saa vidt jeg ved, har det staaende Landbrugsudvalg gjort Indstilling til Indenrigsministeriet om at virke for forøget Tilførsel af Kali, og Indenrigsministeriet har øjeblikkelig imødekommet denne Anmodning ved at henvende sig dels til Erhvervenes Fællesudvalg, dels til Udenrigsministeriet, og der er ingen Tvivl om, at naar Forhandlingerne med det Land, hvorfra Kali kan ventes, paa ny optages, er dette et meget vigtigt Punkt paa Dagsordenen.

Medens jeg er ved Administrations-spørgsmaalet, kan jeg maaske henvende mig til det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), som klagede over den Maade, hvorpaa Gødningsspørgsmaalet, navnlig Kalk- og Mergelspørgsmaalet er blevet behandlet for de Egenes Vedkommende, han interesserer sig for. Det ærede Medlem har oftere klaget over Transportnævnet og dets Indstillinger i saa Henseende. Det ærede Medlem maa imidlertid forstaa, at naar man indenfor Transportnævnet har samlet Repræsentanter for de forskellige Erhverv — Landbruget er jo repræsenteret ved det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) —, saa er det, fordi man har ønsket, at de Transportspørgsmaal, der maatte opstaa om, hvad der i et givet Øjeblik skal have Fortrinset med Hensyn til Forsendelsen, skal afgøres ikke ud fra et enkelt Erhvervs ensidige Synspunkt, men saaledes, at alle Erhverv faar Lejlighed til at fremføre deres Anskuelser, inden den endelige Afgørelse træffes. Jeg synes, at det ærede Medlem ikke skulde anke over, at man i saa vigtige Spørgsmaal ikke lader Afgørelsen træffe i et Ministerium eller i et ministerielt Kontor, men har et Organ for selve Erhvervs- og Samfundshensyn til at

udtale sig om, hvorledes Spørgsmaalet bør afgøres. I Dag er det imidlertid ikke særlig Transportnævnet, det ærede Medlem angriber. Jeg skal anføre, at Landbrugsudvalget, udtrykkelig forespurgt om Transporten af Mergel og Gødning, har enstemmig billiget, den forbødes i Tiden fra 15. Juni til 1. November, fordi der var andre Tilførsler, som Landbrugsudvalget vidste den Gang var vigtigere for Landet.

Det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) vilde gerne have hørt en Antydning af, hvor Pengene skal komme fra. I Fjor vilde det ærede Medlem ogsaa gerne have en saadan Antydning, men det havde i Virkeligheden ikke den mindste Interesse for ham, for da man om Efteraaret foreslog, hvor Pengene skulde komme fra, gjorde det ærede Medlems Parti alle mulige Indvendinger og Vanskeligheder med Hensyn til Pengenes Tilvejebringelse. Men dernæst foreligger der i vore Skattelove og i de Beretninger, som er givne om Statens finansielle Tilstand, tilstrækkelig Antydning af, hvilken Nødvendighed der vil være for yderligere at skaffe Staten Penge, og hvilke Veje man i saa Fald bør gaa. I øvrigt indeholder jo selve Lovforslaget en Antydning, med Hensyn til hvilken jeg har erklæret mig villig til overfor Udvalget at gøre nærmere Rede for, paa hvilken Maade den Plan, der her er foreslaaet, vil kunne formindske Statens Udgifter ved dens Prisnedsættelser paa Levnedsmidler. Dette faar jeg forhaabentlig Lejlighed til at udvikle i Udvalget; men det er jo kun, hvis man vil fremme Planen som Helhed, at man vil kunne komme denne Vej ud.

Jeg tillader mig til Slutning at vende tilbage til det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen). Det er jo givet, at som Venstres Stilling er her paa Rigsdagen med den Betydning, Partiet har for en Sags Afgørelse ved sit store Medlemstal i Landstinget, vil Venstre afgørende kunne bestemme, hvorvidt det skal lykkes at tilvejebringe en Kornlov, inden Samlingen slutter, eller ikke, og paa hvilken Maade Arbejdet for denne Sag i det hele skal fremmes. Derfor glæder jeg mig over det Grundlag, som det ærede Medlem fra Bjerre lagde for Debatten. Jeg har meget bestemt maattet vende mig imod det ærede Medlems Syn paa et enkelt Punkt, et Hovedpunkt, men jeg tror, der vil kunne bibringes det ærede Medlem den Overbevisning, at Ønsket om, at vor Indsats i det nordiske Samarbejde skal blive til Virkelighed, beror paa, at vi nu er villige til at lægge vor Kornplan saaledes